

A LECHUZA előnyei földes növényeknél

Ha valaki több napra elutazik, vagy egyszerűen túl elfoglalt, hogy hetente többször foglalkozzon a növényeivel, a megoldás a Lechuza új rendszere. Ez a rendszer akár több hétre is megoldja az öntözést és nem is akárhogyan. A gyökérszónában, folyamatosan optimális feltételeket biztosít a növényeknek. Ma, amikor a szobanövényeink többsége túlóntozás miatt szenved, vagy pusztul el, egyszerűen elkerülhető az öntözési hiba.

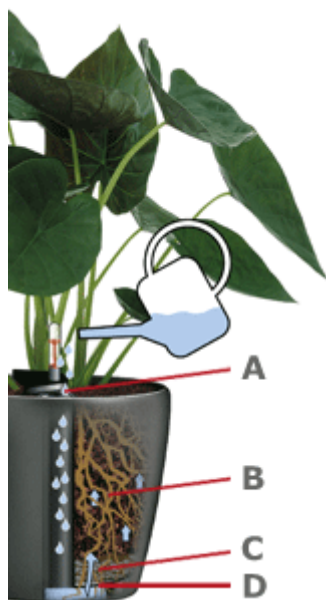
A tartóba beültetett növény egy 2-3 hónapos hagyományos – felső öntözéses, begyökeresedési szakasz után, - már az új módszer szerint, alulról öntözhető. Elég feltölteni az alsó víztartályt és a növény a saját igényei szerinti ütemben használhatja fel a vizet. A beépített vízszintjelző minden pillanatban mutatja, mennyi víz van a tartóban. Bárki láthatja - mikor kell öntözni és alkalmanként - mennyi vizet kell adni!

Mikor?

Amikor a mutató a minimumra áll, vagyis a víz elfogyott a tartályból. De csak onnan, gyökérszóna még nedves 1-2 napig.

Mennyit?

A töltőcsatornán át, a víz a tartályba jut, (aminek kapacitása, nagyobb tartóknál, akár 26 liter is lehet) és a töltődéssel a vízszint emelkedni kezd. A mércét figyelve, addig kell a vizet önteni, míg a mutató a Max. jelzésig nem emelkedik.

A rendszer felépítése:

A növényt, a nevelőcserépből kivéve, földlabdájával **(B)**, beültetjük a Lechuza tartóba. A tartó felszínét és alját egy lapkával takarható, töltőcsatorna **(A)** köti össze, benne a beépített vízmércével. Öntözéskor, a csatornán át a víz a lemezzel **(D)** elválasztott víztartályba jut. A lemez felett, kb. 2 cm vastag, porózus kőzetből való **(C)** drén réteg van, ami nem engedi meg a föld bemosódását a tartályba, de a párolgó vizet felvéve, azt átadja a földnek.

